

[J. M. Pedersen.]

grundrenten, og fra dem, der siger: ja, det ville være rart, og det er det retfærdigste system, når bare vi kan indføre det et sted, hvor der ikke er et andet skattesystem, der så skal afløses. Det var værd at overveje, om man ikke snart bør indføre en betaling til samfundet for benyttelse af fordelagtigt beliggende arbejdspladser i Grønland, således at vi efterhånden kunne få en stor del af det grønlandske samfunds udgifter dækket gennem indtægten af denne pladseleje — altså en slags grundskyld. På den måde ville vi i Grønland få et fornuftigere skattesystem, end vi har hernede.

Nu ved jeg godt, at der selvfølgelig vil blive sagt til mig: ja men vil du så have alle de 45 mill. kr. ind i form af en grundrente? Det kan jeg nemt risikere at få stanget ud. Men når vi skal have tilrettelagt et skattesystem deroppe, lad os så benytte lejligheden nu og se, hvordan det virker. Det kunne være interessant at se, om vi ikke til at starte det deroppe kan få de herrer med, som vi ikke kan få til at skifte standpunkt, når det gælder forholdene hernede. Jeg synes, det ville være fornuftigt af dem.

Det er klart, at denne regering er ude for naturlige vanskeligheder, som for resten alle regeringer har været det; vi behøver bare at tænke på Koreakrig, Suezkrise o. s. v. Den nuværende regering er også ude for vanskeligheder. Jeg tænker på de faldende landbrugspriser, som vi har været vidne til et stykke tid, og som kan betyde meget for vor økonomi. De er endnu ikke slået helt igennem; men skal vanskelighederne vare længe, vil de få stor indflydelse. Også de faldende skibspriser vil få deres betydning. Netop de faldende priser på landbrugsvarer er noget, der slår hårdt igennem over for hele vor beskæftigelse. Det er min erfaring, at der ikke er noget erhverv, der er så hurtigt som landbruget til at omstille sig. Når det kommer ud for faldende indtægter, vil det meget hurtigt standse indkøbet af de ting, hvis anskaffelse kan udskydes.

Landbruget er som regel så vel funderet, at det godt kan vente et års tid, somme tider to, med hensyn til indkøb af mange ting. Det mærkes øjeblikkeligt af industrien inde i byerne, og derfor står vi nu i store vanskeligheder, hvad angår beskæftigelsen

inden for industrien. Jeg ved, at der er mange virksomheder, som står over for at måtte afskedige deres folk; deres vanskeligheder skyldes ikke mindst, at landbrugets købeevne har svigtet. Det er den slags ting, enhver regering kan komme ud for. Det er en noget, der kommer til os udefra.

Jeg ser med glæde, at landbruget er begyndt at agitere for sine varer. Retsforbundet har mange gange peget på, at det ville være rigtigt, om landbruget startede en agitation for sine varer ude omkring, og jeg ser nu, at man har hensat et beløb på 5 mill. kr. til en sådan agitation ude i verden. Der er nogle, der synes, at det er mange penge, men det er kun et lille beløb i forhold til det store erhverv, som landbruget er. Når landbruget klager over, at det ikke kan sælge sine varer, skulle det forsøge at sende prøvepakker af smør og bacon ud og på den måde lave agitation. Jeg tror, der er muligheder for derigennem at skabe et større salg end det, vi har i øjeblikket, og jeg håber, man vil tage arbejdet op til gavn for hele landet.

Det ærede medlem hr. Lannung omtalte forskellige investeringer og sagde, at hvad der er forretningsmæssigt klogt, må vi gå med til. Det er jeg naturligvis enig med det ærede medlem i. Retsforbundet er klar over, at udbygningen af vort vejnet og anskaffelsen af de fornødne færger til diverse overfarter er nødvendig; i takt med det stigende behov for transport må vi have disse forhold bragt i orden. Hvad angår overfarten over Store-Bælt, er løsningen med Halsskovruten god. Den fungerer udmærket, og her har statsbanerne gjort det godt. Det kniber imidlertid allerede med at klare overfarten om sommeren i den tid, da der er spidsbelastning. Vanskeligheden er den, at skal vi kunne klare spidsbelastningen, vil vi få for mange færger, som må hvile i den tid, da der ikke er så stærkt behov for overfart. Det ærede medlem hr. Lannung strejfede tanken om at give rabatmærker til de bilister, der bruger overfarten meget. Det er en ganske udmærket tanke, men det var, ligesom det skinnede igennem, at det skulle være dem, som bruger overfarten i ferietiden om sommeren, da der er spidsbelastning, der skulle betale for det. Jeg har hørt fra anden side, at der har været røster fremme om, at